

Ósme Rozporządzenie
zmieniające Rozporządzenie w sprawie zapobiegania chorobie zakaźnej
SARS-CoV-2

z dnia 20 października 2020 r.

Na podstawie § 32 zdanie pierwsze i drugie Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym z dnia 20 lipca 2000 r. (Federalny Dziennik Ustaw BGBl. I str. 1045), ostatnio zmienionej art. 5 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. (BGBl. I str. 1385), Senat zarządza co następuje:

Część I

Podstawowe obowiązki, zasady ochrony i higieny

§ 1

Podstawowe obowiązki

- (1) Każda osoba jest zobowiązana do ograniczenia do minimum fizycznych kontaktów społecznych z innymi osobami. Dotyczy to w szczególności osób, które wykazują objawy choroby COVID-19 w rozumieniu aktualnie obowiązujących kryteriów Instytutu Roberta Kocha.
- (2) Podczas kontaktów z innymi osobami, w tym podczas wszystkich spotkań i imprez, także tych o charakterze prywatnym, należy zachować minimalną odległość 1,5 metra. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania, jeżeli w danych okolicznościach nie da się uniknąć fizycznej bliskości wynoszącej mniej niż 1,5 metra, w szczególności
1. podczas czynności wykonywanych w ramach sprawowania opieki zdrowotnej i pielęgniarstwa, w tym dostarczania środków terapeutycznych, pomocniczych i pielęgnacyjnych,
 2. podczas sprawowania opieki dziennej nad dziećmi w rozumieniu § 22 Księgi VIII Kodeksu socjalnego – pomoc dzieciom i młodzieży – w brzmieniu opublikowanym dnia 11 września 2012 r. (BGBl. I str. 2022), ostatnio zmienionego art. 16a ustawy z dnia 28 kwietnia 2020 r. (BGBl. I str. 960), w szkołach, w tym w placówkach drugiej ścieżki edukacyjnej w rozumieniu Ustawy o szkolnictwie z dnia 26 stycznia 2004 r. (GVBl. str. 26), ostatnio zmienionej art. 1 ustawy z dnia 11 czerwca 2020 r. (GVBl. str. 538), oraz w kształceniu zawodowym,
 3. podczas świadczenia usług wykonywanych blisko ciała lub
 4. ze względu na wynikającą z konstrukcji budowlanej ograniczoną przestrzeń w pomieszczeniach, które z konieczności muszą być używane przez kilka osób jednocześnie, na przykład w transporcie publicznym lub pojazdach mechanicznych lub
 5. jeżeli ramowa koncepcja higieny, o której mowa w § 2 ustęp 3, przewiduje w drodze wyjątku odległość minimalną mniejszą niż 1,5 metra i istnieją inne środki zapewniające ochronę przed zakażeniem.

(3) Ustępy 1 i 2 nie dotyczą małżonków, partnerów życiowych lub osób mieszkających w tym samym gospodarstwie domowym ani osób, którym przysługuje prawo do opieki i kontaktów z dzieckiem ani kontaktów z osobami poważnie chorymi i umierającymi.

(4) Przebywanie na wolnym powietrzu w przestrzeni publicznej, w szczególności na ulicach, drogach, placach i terenach zielonych w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego dozwolone jest tylko wtedy, gdy dana osoba jest sama, przebywa w gronie osób wymienionych w § 1 ustęp 3, oraz w gronie maksymalnie pięciu osób pochodzących z kilku gospodarstw domowych lub członków dwóch gospodarstw domowych. § 5 ustęp 7 i § 6 pozostają nienaruszone.

(5) Ustępu 4 nie stosuje się

1. gdy przebywanie w przestrzeni publicznej jest związane z przekazem informacji przez przedstawicieli prasy, radia, filmu lub innych mediów,
2. w przypadku wykonywania działalności zawodowej, związanej z wykonywanym mandatem lub działalności wolontariackiej, w tym sezonowej, koniecznej uprawy powierzchni rolnych, ogrodniczych i leśnych,
3. w przypadku korzystania z lokalnego publicznego transportu pasażerskiego, kolei i samolotów, promów, statków pasażerskich i pojazdów mechanicznych, które są wykorzystywane do przewozu pasażerów za wynagrodzeniem lub w celach komercyjnych lub pojazdów mechanicznych, które ze względów zawodowych lub służbowych muszą być użytkowane wspólnie przez pracowników.

§ 2

Koncepcja ochrony i higieny

(1) Osoby odpowiedzialne za imprezy w przedsiębiorstwach i innych placówkach, w szczególności w firmach, lokalach gastronomicznych, hotelach, punktach sprzedaży, miejscach rozrywki, placówkach kulturalnych i edukacyjnych, fundacjach, punktach informacyjnych i punktach doradztwa, na zajęciach edukacyjnych, integracyjnych, o których mowa w Kodeksie socjalnym, w placówkach finansowanych ze środków publicznych, w ramach projektów i działań, a także za stowarzyszenia, obiekty sportowe, szpitale, gabinety lekarskie, zakłady opieki, w tym placówki opieki ambulatoryjnej, oraz zajęcia odpłatne i finansowane z dotacji, sporządzają indywidualną koncepcję ochrony i higieny zgodnie z wymogami specyficznymi dla danej oferty i przedstawiają ją właściwemu organowi na jego żądanie. Osoby odpowiedzialne, o których mowa w zdaniu pierwszym, zapewniają, by przestrzegane były środki ochronne ustalone w koncepcji ochrony i higieny. Nie naruszając przepisów zdania pierwszego obowiązkiem sporządzenia indywidualnej koncepcji ochrony i higieny oraz przedłożenia jej na żądanie przy ponad 20 osobach obecnych w tym samym czasie występuje w przypadku prywatnych imprez i zgromadzeń odbywających się na świeżym powietrzu.

(2) Podczas sporządzania koncepcji ochrony i higieny należy uwzględnić obowiązujące zalecenia Instytutu Roberta Kocha dotyczące zapobieganiu chorobom zakaźnym w aktualnie obowiązującej wersji oraz wytyczne odpowiednich organów ds. bezpieczeństwa i higieny pracy oraz do

przestrzegania wytycznych niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia, o którym mowa w ustępie 3. Istotnymi celami inicjowanych działań ochronnych są ograniczenie kontaktów, zachowanie minimalnej odległości 1,5 metra i dopuszczalnej maksymalnej liczby osób, które mogą przebywać na danej powierzchni, kierowanie dostępem i unikanie kolejek, jak również wystarczające wietrzenie zamkniętych pomieszczeń. Kolejnym istotnym celem środków ochronnych, które należy zainicjować, jest zapewnienie możliwości śledzenia kontaktów przy użyciu odpowiednich środków. Plakaty z informacjami o zasadach zachowania odległości i zasadach higieny należy wywieszać w dobrze widocznym miejscu.

(3) Właściwy departament Senatu działając w porozumieniu z departamentem Senatu ds. zdrowia może w ramowej koncepcji higieny przeznaczonej dla danej sfery działalności określić szczegóły dotyczące wymagań wobec koncepcji ochrony i higieny, o których mowa w ustępie 2, łącznie z wytycznymi dotyczącymi ograniczeń ilości osób przebywających na danej powierzchni, zasad dostępu i bywania. Właściwy departament Senatu działając w porozumieniu z departamentem Senatu ds. zdrowia zostaje upoważniony do przyjmowania przepisów, o których mowa w zdaniu pierwszym, również w drodze zarządzenia zgodnie z § 32 zdanie pierwsze Ustawy o zapobieganiu zakażeniom.

(4) Ustępów 1 do 3 nie stosuje się do imprez, o których mowa w § 6 ustęp 3 punkt drugi i trzeci.

§ 3 Rejestr obecności

(1) Poza § 2, osoby odpowiedzialne za

1. imprezy i zgromadzenia,
2. lokale gastronomiczne,
3. hotele,
4. hale z automatami do gry, kasyna, punkty bukmacherskie i podobne obiekty,
5. kina, teatry, sale koncertowe i opery,
6. działalność związaną ze świadczeniem usług wykonywanych blisko ciała,
7. działalność sportową prowadzoną w krytych obiektach sportowych, łącznie z krytymi basenami, w studiach fitness i studiach tańca oraz w podobnych pomieszczeniach przeznaczonych do uprawiania sportu i prowadzenia zajęć sportowych oraz podobnych zajęć w ramach spędzania wolnego czasu, jak również za prowadzenie zajęć sportowych na powietrzu zgodnie z § 5 ustęp 7 zdanie pierwsze litery b) do g) oraz
8. sale w państwowych, prywatnych i wyznaniowych uczelniach wyższych, w których odbywają się zajęcia prowadzone na miejscu mają prowadzić rejestr obecności, jeśli dotyczy to pomieszczeń zamkniętych, a w przypadku punktu 2, nie ma miejsca wyłącznie odbieranie potraw lub napojów. W przypadku imprez i zgromadzeń o charakterze prywatnym, obowiązek prowadzenia rejestru obecności występuje przy jednoczesnej obecności powyżej dziesięciu osób, które nie mieszkają w jednym gospodarstwie domowym. Osoby odpowiedzialne za imprezy mają również prowadzić rejestr obecności, jeżeli cała impreza lub jej część odbywa się w plenerze. Osoby odpowiedzialne za lokale gastronomiczne muszą również prowadzić rejestr obecności w

przypadku, gdy posiłki lub napoje są serwowane na zewnątrz lub gdy są udostępniane do spożycia w formie samoobsługowej w obrębie zatwierdzonej zewnętrznej strefy gastronomicznej.

(2) Rejestr obecności może być wykorzystywany wyłącznie w związku z realizacją przepisów prawa o zapobieganiu chorobom zakaźnym, w szczególności w celu ustalenia kontaktów i musi zawierać następujące informacje:

1. imię i nazwisko,
2. numer telefonu,
3. dzielnica lub gmina miejsca zamieszkania lub stałego pobytu
4. pełny adres lub adres e-mail,
5. czas obecności oraz
6. numer miejsca lub stołu, jeżeli takie występują.

Rejestr obecności, o którym mowa w zdaniu pierwszym, musi być przechowywany lub pozostać zapisany przez okres czterech tygodni od zakończenia imprezy lub skorzystania z usługi i należy go zabezpieczyć w taki sposób, by nie miały do niego wglądu osoby trzecie. Rejestr obecności należy udostępnić właściwym organom na ich wniosek do celów kontroli przestrzegania obowiązków, o których mowa w ustępach 1, 3 i 4. Ponadto rejestr obecności należy udostępnić właściwym organom na ich wniosek lub zapewnić do niego dostęp w inny odpowiedni sposób, gdy zostanie stwierdzone, że w momencie imprezy, wizyty lub korzystania z danej usługi osoba była chora, podejrzana o to, że jest chora, zarażona lub jest nosicielem w rozumieniu Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym. Po upływie okresu przechowywania rejestr obecności musi zostać skasowany lub zniszczony.

(3) Obecne osoby, takie jak uczestnicy, goście, odwiedzający, klienci lub użytkownicy są zobowiązani do podania informacji, o których mowa w ustępie 2 zdanie pierwsze, w sposób kompletny i zgodny z prawdą.

(4) Osoby odpowiedzialne w rozumieniu ustępu 1, odmawiają dostępu lub dalszego pobytu obecnym osobom, które podały niepełne lub oczywiście nieprawidłowe informacje.

(5) Ustępy 1 do 4 nie mają zastosowania do imprez, o których mowa w § 6 ustęp 3 punkty 2 i 3.

§ 4

Ośłona ust i nosa

(1) W zamkniętych pomieszczeniach osłonę ust i nosa powinni nosić

1. pasażerowie korzystający z transportu publicznego i załoga, która nie kieruje danym pojazdem, także na stacjach, w portach lotniczych i terminalach promowych oraz osoby korzystające z innych pojazdów ze zmieniającymi się pasażerami,
2. klienci we wszelkiego rodzaju sklepach detalicznych, oraz centrach handlowych (galeriach handlowych) jak również w ogólnodostępnych zakładach rzemieślniczych, placówkach usługowych i innych placówkach handlowych, w zakładach usługowych i rzemieślniczych

podczas świadczenia usług wykonywanych blisko ciała, takich jak w szczególności zakłady fryzjerskie, studia kosmetyczne, gabinety masażu, studia tatuażu i podobne obiekty, a także personel wykonujący czynności blisko ciała,

3. w lokalach gastronomicznych personel mający kontakt z gośćmi oraz goście, o ile nie znajdują się na swoim stałym miejscu; dotyczy to również imprez zamkniętych w restauracjach lub innych lokalach wynajmowanych na uroczystości,
4. odwiedzający kina, teatry, sale koncertowe i opery, biblioteki, archiwa, hale z automatami do gry, kasyna, punkty bukmacherskie i podobne obiekty, o ile nie znajdują się na swoim miejscu, odwiedzający muzea, miejsca pamięci i podobne instytucje kulturalne i edukacyjne,
5. w gabinetach lekarskich i innych placówkach opieki zdrowotnej pacjenci i osoby im towarzyszące, pod warunkiem, że nie uniemożliwia tego prowadzone leczenie,
6. w szpitalach i domach opieki odwiedzający i pacjenci lub mieszkańcy, jeżeli przebywają poza swoim pokojem lub przyjmują gości,
7. w krytych obiektach sportowych, w tym na krytych basenach, w studiach fitness i studiach tańca oraz w podobnych pomieszczeniach służących do uprawiania sportu, z wyjątkiem czasu, w którym uprawiany jest sport
8. osoby podczas kształcenia zawodowego oraz ogólnego kształcenia dorosłych, jeżeli występuje konieczność zmniejszenia minimalnej odległości 1,5 metra
9. osoby w szkołach zgodnie z § 1 ustęp 2 zdanie drugie punkt 2, z wyjątkiem zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych oraz dodatkowych zajęć wyrównawczych i zajęć opiekuńczych; obowiązek ten może zostać rozszerzony w ramach koncepcji higieny, która obowiązuje dla szkół na mocy § 2 ustęp 3, przy czym może on również obejmować strefy poza pomieszczeniami zamkniętymi,
10. pracownicy i osoby odwiedzające w budynkach biurowych i administracyjnych, chyba że przebywają w jednym, stałym miejscu lub mogą zachować minimalną odległość 1,5 metra oraz
11. osoby w windach.

(1a) Na wolnym powietrzu w przestrzeni publicznej każda osoba jest zobowiązana do noszenia osłony ust i nosa w miejscach, w których z reguły nie można zachować minimalnej odległości, o której mowa w § 1 ustęp 2 zdanie pierwsze, w szczególności na ulicach handlowych i innych ruchliwych ulicach i placach. Osłonę ust i nosa należy nosić na targowiskach, w kolejkach oraz w następujących miejscach:

1. Alte Schönhauser Straße w dzielnicy Prenzlauer Berg,
2. Starówka dzielnicy Spandau,
3. Bergmannstraße w dzielnicy Kreuzberg,
4. Bölschestraße w dzielnicy Friedrichshagen,
5. Friedrichstraße w dzielnicy Mitte,
6. Karl-Marx-Strasse w dzielnicy Neukölln,
7. Kurfürstendamm w dzielnicach Wilmersdorf i Charlottenburg,

8. Schloßstraße w dzielnicy Steglitz,
9. Tauentzienstraße w dzielnicach Charlottenburg i Schöneberg,
10. Wilmersdorfer Straße w dzielnicy Charlottenburg.

(2) Obowiązek noszenia osłony ust i nosa mają uczestnicy zgromadzeń w rozumieniu art. 8 Ustawy Zasadniczej i art. 26 Konstytucji Berlina. Obowiązek noszenia osłony ust i nosa, o której mowa w zdaniu pierwszym, bez naruszenia ustępu 4, nie ma zastosowania do uczestników,

1. zgromadzeń pod gołym niebem
 - a) w których łącznie uczestniczy nie więcej niż 100 uczestników, o ile zrezygnują oni ze wspólnego skandowania, śpiewania i chóralnego wołania lub
 - b). zgromadzeń, które są przeprowadzane w formie korowodu z wyłącznym wykorzystaniem pojazdów.
2. zgromadzeń w pomieszczeniach zamkniętych, o ile uczestnicy znajdują się na swoich miejscach siedzących.

Organ ds. zgromadzeń może również nakazać noszenie osłony ust i nosa w przypadkach, o których mowa w punkcie pierwszym, jeżeli środki przewidziane w koncepcji ochrony i higieny zgodnie z § 5 ustęp 2 zdanie pierwsze, nie są wystarczające by zapobiegać zakażeniu w okolicznościach rozpoznawalnych w momencie wydania nakazu. Aby ocenić tę kwestię, organ ds. zgromadzeń może uzyskać od właściwego organu ds. zdrowia publicznego ocenę sytuacji dokonywaną w świetle przepisów o zapobieganiu zakażeniom. § 17a ust. 2 Ustawy o zgromadzeniach w wersji opublikowanej dnia 15 listopada 1978 r. (Federalny Dziennik Ustaw BGBl. I str. 1789), ostatnio zmienionej art. 150 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. (Federalny Dziennik Ustaw BGBl. I str. 1328), nie jest sprzeczny z obowiązkiem noszenia osłony ust i nosa w celu zapobiegania chorobom zakaźnym.

(3) Osłona ust i nosa jest tekstylną barierą wykonaną z dostępnych w sprzedaży materiałów, szczerlnie przylegającą po bokach i zakrywającą usta i nos, która niezależnie od oznaczenia lub posiadanej certyfikowanej klasy ochrony ze względu na swoją naturę jest odpowiednia do ograniczania rozprzestrzeniania się drobinek kropli i aerozoli podczas oddychania, kaszlu, kichania lub mówienia. Osłonę ust i nosa należy nosić w taki sposób, aby zakrywać usta i nos w sposób ograniczający rozprzestrzenianie się kropli i aerozoli podczas oddychania, kaszlu, kichania lub mówienia.

(4) Obowiązek noszenia osłony ust i nosa nie ma zastosowania do

1. dzieci w wieku do sześciu lat,
2. osób, które ze względu na potwierdzony zaświadczeniem lekarskim uszczerbek na zdrowiu, potwierdzoną zaświadczeniem lekarskim chorobę przewlekłą lub niepełnosprawność nie mogą nosić osłony ust i nosa,
3. osób, u których rozprzestrzenianie się drobinek drogą kropelkową i aerozolową zostało ograniczone dzięki zastosowaniu innego wyposażenia, spełniającego co najmniej wymogi zapisane w ustępie 3 lub

4. osób głuchych i niedosłyszących oraz osób komunikujących się z nimi, a także osób im towarzyszących.

(5) Wyjątki wykraczające poza ustęp 4 mogą zostać określone w ramowych koncepcjach higieny dla danego obszaru działalności, o których mowa w § 2 ustęp 3.

§ 5

Dodatkowe zasady higieny i ochrony dotyczące szczególnych obszarów

(1) Wspólne śpiewanie w pomieszczeniach zamkniętych jest dozwolone tylko wtedy, gdy przestrzegane są standardy higieny i ochrony przed zakażeniami określone w ramowej koncepcji higieny departamentu Senatu ds. kultury zgodnie z § 2 ustęp 3. Zdanie pierwsze nie ma zastosowania do osób wymienionych w § 1 ustęp 3.

(2) W przypadku zgromadzeń w rozumieniu art. 8 Ustawy Zasadniczej i art. 26 Konstytucji Berlińskiej osoba organizująca zgromadzenie opracowuje indywidualną koncepcję ochrony i higieny, w której zostają określone przewidziane środki mające na celu zapewnienie zachowania minimalnej odległości oraz zasady higieny, których należy przestrzegać w każdym przypadku, jak np. w razie potrzeby noszenie osłony ust i nosa lub rezygnacja podczas zgromadzenia ze wspólnego śpiewania w chórze, jak również w celu zapewnienia w miejscu zgromadzenia w czasie jego trwania takiej liczby uczestników, która jest dopuszczalna dla danej powierzchni użytkowej. Organ odpowiedzialny za zgromadzenie może od osoby organizującej zgromadzenie zażądać przedstawienia tej koncepcji ochrony i higieny i uzyskać od właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego ocenę tej koncepcji z perspektywy przepisów o zapobieganiu chorobom zakaźnym. Podczas zgromadzenia kierownictwo zgromadzenia musi zapewnić przestrzeganie wymogów zawartych w koncepcji ochrony i higieny.

(3) W upoważnionych szpitalach można przeprowadzać planowane przyjęcia, operacje i zabiegi, pod warunkiem spełnienia wytycznych dotyczących rezerwacji i zapewnienia dostępności oraz gdy w każdej chwili zapewniona jest sprawna możliwość powrotu do trybu kryzysowego ze względu na zaostrzenie się sytuacji pandemicznej. Szczegóły dotyczące powyższego oraz regulaminu odwiedzin są określane przez departament Senatu ds. zdrowia w drodze rozporządzenia zgodnie z § 32 zdanie pierwsze Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym.

(4) Kwestie dostępu do domów towarowych i centrów handlowych (galerii) wymagają osobnego uregulowania przez zarządcę. Nie wolno tworzyć bodźców zachęcających do pozostania w domach towarowych i centrach handlowych (galeriach).

(5) Na imprezach rozmieszczenie krzeseł i stołów powinno być takie, aby zachowana była minimalna odległość 1,5 metra między osobami, które nie są objęte wyjątkiem w § 1 ustęp 3 lub aby można było zapewnić odpowiednią ochronę przed zakażeniem za pomocą innych środków ochronnych lub elementów zabezpieczających mających na celu ograniczenie przenoszenia cząsteczek drogą kropelkową. Odmienne niż stanowią zdanie pierwsze i § 1 ustęp 2 zdanie pierwsze, grupy do sześciu osób mogą być umieszczone w ten sposób, by odległość między poszczególnymi osobami jest

mniejsza niż 1,5 metra. W przypadku imprez plenerowych minimalna odległość, o której mowa w zdaniu pierwszym, może zostać zmniejszona pod warunkiem, że zapewniona jest ochrona przed zakażeniem drogą kropelkową i aerozolową.

(6) W lokalach gastronomicznych i pubach, potrawy i napoje mogą być spożywane tylko przy stołach oraz przez osoby siedzące przy ladzie i barze. Krzesła i stoły powinny być rozmieszczone w taki sposób, aby zachować minimalną odległość 1,5 metra między osobami, które nie są objęte wyjątkiem określonym w § 1 ustęp 3. Odmienne niż stanowi zdanie drugie i § 1 ustęp 2 zdanie pierwsze, przy stole mogą siedzieć grupy liczące do sześciu osób, w których odległość między osobami jest mniejsza niż 1,5 metra. Na wolnym powietrzu minimalna odległość, o której mowa w zdaniu drugim może być mniejsza pod warunkiem, że zapewniona jest ochrona przed zakażeniem przenoszonym drogą kropelkową i w drobinkach aerozólów. W tej odległości nie mogą przebywać żadne osoby. Należy zapewnić zintensyfikowany reżim czystości i dezynfekcji. Zdania pierwsze do szóstego stosuje się również do imprez zamkniętych, które odbywają się w lokalach gastronomicznych lub innych lokalach wynajmowanych na uroczystości.

(7) Z zastrzeżeniem zdania drugiego zajęcia sportowe mogą odbywać się tylko w formie bezkontaktowej i z przestrzeganiem zasad dotyczących odległości, o których mowa w § 1 ustęp 2. W zakresie, w jakim jest to bezwzględnie konieczne w związku z uprawianiem sportu, ograniczenia zawartego w zdaniu pierwszym nie stosuje się do:

- a) grup osób zgodnie z § 1 ustęp 3,
- b) zawodników kadry, drużyn Bundesligi i zawodników uprawiających sporty wyczynowe,
- c) sportu zespołowego i grupowego uprawianego w stałych grupach treningowych liczących nie więcej niż 30 osób, łącznie ze sztabem,
- d) sztuk walki uprawianych w stałych grupach treningowych liczących maksymalnie 4 osoby plus sztab, przy czym łączna dozwolona liczba grup trenujących zależy od wytycznych dotyczących wykorzystywanego obiektu sportowego,
- e) stałych par tanecznych i innych par sportowych,
- f) korzystania w celach sportowych z łodzi żaglowych, wioślarskich i kajaków, z wyjątkiem łodzi smocznych,
- g) trenerów i sportowców w sytuacjach, gdy wykonują niezbędną asekurację podczas uprawiania danego sportu.

Przed rozpoczęciem danej jednostki treningowej osoby odpowiedzialne są zobowiązane do zwrócenia uwagi na przestrzeganie koncepcji ochrony i higieny, o której mowa w § 2 ustęp 1 oraz do zapewnienia jej realizacji. Przepisy dotyczące zajęć sportowych w szkołach publicznych i szkołach prowadzonych przez podmioty niezależne, w placówkach kształcenia zawodowego oraz prowadzących działalność dydaktyczną w ramach studiów na uczelniach mają pierwszeństwo przed niniejszym ustępem.

(8) Przeprowadzanie zawodów sportowych jest dozwolone pod warunkiem, że odbywają się w ramach koncepcji użytkowania i higieny danej federacji sportowej. Dopuszcza się obecność widzów, z

zastrzeżeniem maksymalnego limitu osób przebywających w tym samym czasie na imprezie, określonego w § 6, przy czym przy obliczaniu maksymalnego limitu osób uwzględnia się osoby, które są potrzebne do przeprowadzenia gry o ile koncepcja użytkowania i higieny danej federacji nie przewiduje mniejszej górnej granicy ilości osób. Należy zaniechać śpiewów i chóralnych okrzyków kibiców. Koncepcje ochrony i higieny obiektów, w których odbywają się imprezy, mogą zawierać bardziej szczegółowe przepisy.

(9) Pływalnie, baseny odkryte i baseny plażowe mogą być otwierane tylko za zgodą miejscowo właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego.

(10) W zakresie opieki dziennej nad dziećmi departament Senatu ds. młodzieży i rodziny może w przypadkach, w których ze względu na sytuację epidemiologiczną ograniczona jest praca wykwalifikowanego personelu w placówkach, określić szczegóły pozwalające na realizację zakresu opieki przy jednoczesnym przestrzeganiu wymogów higienicznych zgodnie z Ustawą o opiece dziennej nad dziećmi z dnia 23 czerwca 2005 r. (GVBl. str. 322), ostatnio zmienionej art. 1 ustawy z dnia 11 czerwca 2020 r. (GVBl. str. 535).

(11) Dozwolone jest świadczenie odpłatnych usług seksualnych; nie są dozwolone praktyki, mające miejsce w pobliżu ust. Prowadzenie domów publicznych i agencji pośrednictwa dla usług prostytutki w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek z dnia 21 października 2016 r. (BGBl. I s. 2372), ostatnio zmienionej artykułem 182 rozporządzenia z dnia 19 czerwca 2020 r. (BGBl. I s. 1328), jest dozwolone, jeżeli oferują one wyłącznie usługi, o których mowa w zdaniu pierwszym. Zabrania się świadczenia usług seksualnych w pojazdach przeznaczonych do uprawiania prostytutki w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek. Organizowanie lub przeprowadzanie imprez związanych z prostytutką w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek jest zabronione. Osoba oferująca usługi, o których mowa w pierwszym zdaniu oraz prowadzący działalność gospodarczą w zakresie prostytutki w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek musi sporządzić indywidualną koncepcję ochrony i higieny zgodnie z § 2 ustęp 1 zdanie pierwsze i ustęp 2 oraz przedstawić ją na żądanie właściwemu organowi. Oferowanie usług, o których mowa w pierwszym zdaniu, jest dozwolone tylko po wcześniejszym uzgodnieniu terminu i wyłącznie na rzecz pojedynczych osób. § 3 ustęp 1 zdanie pierwsze punkt 6 i ustęp 2 do 4 oraz § 4 ustęp 1 punkt 2 ustęp 3 punkty 2-4 stosuje się odpowiednio.

(12) Uczelnie państwowe, prywatne i wyznaniowe prowadzą w miarę możliwości w semestrze zimowym 2020/2021 zajęcia semestralne w formie hybrydowej, będące formą mieszaną obejmującą nauczanie cyfrowe i nauczanie na zajęciach, na których obecni są studenci. Zajęcia praktyczne i egzaminy mogą być prowadzone przy przestrzeganiu podstawowych obowiązków, zasad ochrony i higieny, o których mowa w części I oraz zgodnie ze szczególnymi przepisami obowiązującymi na poszczególnych uczelniach.

Część II

Maksymalne limity osób i zakazy

§ 6

Maksymalne limity osób na imprezach

- (1) Do końca 31 grudnia 2020 r. zabronione są imprezy plenerowe, w których uczestniczy jednocześnie ponad 5 000 osób.
- (2) Do końca 31 grudnia 2020 r. zabronione są imprezy w pomieszczeniach zamkniętych, w których uczestniczy jednocześnie ponad 1000 osób.
- (3) Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do
 1. wydarzeń kultu religijnego w rozumieniu art. 4 Ustawy Zasadniczej i art. 29 ustęp 1 Konstytucji Berlina,
 2. zgromadzeń w rozumieniu artykułu 8 Ustawy Zasadniczej i artykułu 26 Konstytucji Berlina,
 3. imprez, w tym posiedzeń Parlamentu Europejskiego, jego komisji i frakcji, Parlamentu Niemieckiego oraz jego frakcji i komisji, Rady Federacji i jej komisji, Izby Deputowanych oraz jej frakcji i komisji, Rady Europejskiej, Rady Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej, Rządu Federalnego, Senatu Berlina, Rady Burmistrzów i jej komisji, Trybunału Konstytucyjnego Berlina, sejmików samorządowych dzielnic, ich frakcji i komisji oraz przedstawicielstw zagranicznych, organów sądownictwa, organów, gremiów i urzędów Unii Europejskiej, organizacji międzynarodowych, federalnych i związkowych oraz innych placówek i instytucji realizujących zadania publiczno-prawne oraz
 4. zebrań partyjnych, jak również zebrań wspólnot wyborczych, jeżeli są one przeprowadzane w związku z przepisami ustawy o partiach politycznych lub do przygotowania do udziału w wyborach powszechnych.
- (4) Odmiennie niż stanowią ustęp 1 prywatne imprezy lub prywatne zgromadzenia na wolnym powietrzu są dozwolone tylko wtedy, gdy obecnych na nich jest jednocześnie maksymalnie 25 osób. Niezależnie od postanowień ustępu 2, prywatne imprezy lub prywatne zgromadzenia w zamkniętych pomieszczeniach są dozwolone tylko w kręgu osób wymienionych w § 1 ustęp 3 lub w gronie członków dwóch gospodarstw domowych względnie członków jednego gospodarstwa domowego przy jednoczesnej obecności maksymalnie pięciu innych osób.

§ 7

Zakazy

- (1) Lokale taneczne i podobne obiekty w rozumieniu Ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w wersji ogłoszonej w dniu 22 lutego 1999 r. (BGBl. I str. 202), ostatnio zmienionej art. 5 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. (BGBl. I str. 1403), mieszczące się w pomieszczeniach zamkniętych nie mogą być otwierane dla odwiedzających.

(2) Lokale gastronomiczne prowadzące dyskoteki, jako szczególny rodzaj działalności i podobne przedsiębiorstwa w rozumieniu Ustawy o lokalach gastronomicznych w wersji opublikowanej dnia 20 listopada 1998 r. (BGBl. I str. 3418), ostatnio zmienionej art. 14 ustawy z dnia 10 marca 2017 r. (BGBl. I str. 420), mieszczące się w pomieszczeniach zamkniętych nie mogą być otwierane dla odwiedzających. Można w nich oferować żywność i napoje do konsumpcji na miejscu, do odbioru osobistego lub z dostawą. Imprezy taneczne nie są dozwolone również w innych lokalach gastronomicznych.

(3) Sauny, łaźnie parowe i podobne obiekty muszą pozostać zamknięte. Strefy takie w hotelach, studiach fitness i podobnych obiektach należy również pozostawić zamknięte. Zdania pierwszego nie stosuje się do saun suchych; naparzenie w saunach suchych jest zabronione.

(4) Lokale gastronomiczne w rozumieniu ustawy o restauracjach w wersji ogłoszonej dnia 20 listopada 1998 r. (BGBl. I str. 3418), ostatnio zmienionej art. 14 ustawy z dnia 10 marca 2017 r. (BGBl. I str. 420), należy zamykać w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego.

(5) Punkty sprzedaży w rozumieniu ustawy z dnia 14 listopada 2006 r. o otwieraniu sklepów w Berlinie (GVBl. str. 1045), ostatnio zmienionej ustawą z dnia 13 października 2010 r. (GVBl. str. 467), pozostają zamknięte od godziny 23.00 do godziny 06.00 dnia następnego. W tym czasie stacje paliw mogą oferować części zamienne do pojazdów silnikowych w zakresie niezbędnym do utrzymania lub przywrócenia ich sprawności, a także materiały eksploatacyjne. Apteki mogą w tym czasie wydawać leki i oferować towary, które są zwyczajowo dostępne w aptekach.

(6) Serwowanie, wydawanie i sprzedaż napojów alkoholowych są zabronione w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego.

Część III Kwarantanna

§ 8

Kwarantanna domowa dla osób wjeżdżających i powracających z zagranicy; obserwacja

(1) Osoby przybywające z zagranicy drogą lądową, wodną lub lotniczą do kraju związkowego Berlina, które w dowolnym momencie w ciągu 14 dni przed wjazdem przebywały na obszarze ryzyka, o którym mowa w ustępie 4, zobowiązane są po przybyciu do bezzwłocznego udania się do swojego miejsca zamieszkania lub innego odpowiedniego miejsca zakwaterowania i pozostania w tym miejscu w stałej izolacji przez okres 14 dni od powrotu; dotyczy to także osób, które najpierw przybyły na terytorium innego kraju związkowego Republiki Federalnej Niemiec. Osobom wymienionym w zdaniu pierwszym nie wolno w tym czasie przyjmować wizyt osób spoza ich gospodarstwa domowego.

(2) Osoby, o których mowa w ustępie 1 zdanie pierwsze, są zobowiązane do niezwłocznego skontaktowania się z właściwym dla nich urzędem ds. zdrowia publicznego i do poinformowania o spoczywających na nich obowiązkach, o których mowa w ustępie 1. Osoby objęte ustępie 1 zdanie pierwsze są również zobowiązane do natychmiastowego poinformowania właściwego organu ds. zdrowia w przypadku wystąpienia objawów wskazujących na występowanie choroby COVID-19 w

rozumieniu aktualnych kryteriów Instytutu Roberta Kocha. W ramach obowiązku powiadamiania i udzielania informacji, o których mowa w zdaniach pierwszym i drugim, należy przekazywać informacje, o których mowa w punkcie I podpunkt 1 zdania pierwsze do trzeciego zarządzenia dotyczącego ruchu pasażerskiego po stwierdzeniu sytuacji epidemicznej o zasięgu ogólnokrajowym, wydanego przez Niemiecki Bundestag w dniu 6 sierpnia 2020 r. (BAnz AT 07.08.2020 B5) w aktualnie obowiązującej wersji; powiadomienie to może być również dokonane za pomocą karty osoby wysiadającej ze środka transportu, które zgodnie z załącznikiem 2 do tego zarządzenia mają stosować przewoźnicy w transgranicznym ruchu kolejowym, autobusowym, lotniczym lub żeglugowym.

(3) W okresie izolacji osoby, o których mowa w ustępie 1 zdanie pierwsze, pozostają pod obserwacją właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego.

(4) Obszarem ryzyka w rozumieniu ustępu 1 zdanie pierwsze jest państwo lub region poza Republiką Federalną Niemiec, w którym w momencie wjazdu na teren Republiki Federalnej Niemiec występuje zwiększone ryzyko zakażenia koronawirusem SARS-CoV-2. Zaklasyfikowanie do obszarów ryzyka dokonywane jest przez Federalne Ministerstwo Zdrowia, Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Budownictwa i Ojczyzny i publikowane jest przez Instytut Roberta Kocha.

§ 9

Wyjątki od kwarantanny domowej

(1) Nie są objęte postanowieniami § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze osoby, które wjeżdżają do Republiki Federalnej Niemiec lub do kraju związkowego Berlina w celach tranzytowych; osoby te muszą bezpośrednią drogą niezwłocznie opuścić terytorium kraju związkowego Berlina. Konieczny podczas tranzytu przejazd przez terytorium kraju związkowego Berlina jest w tym przypadku dozwolony.

(2) Przepisy § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze nie obejmują osób,

1. które ze względów zawodowych przewożą przez granicę drogą lądową, kolejową, morską lub powietrzną inne osoby, towary i dobra i przebywały w związku z tym poniżej 72 godziny w państwie, o którym mowa w § 8 ustęp 4 lub przebywały w tym celu poniżej 48 godzin w kraju związkowym Berlin,
2. których działalność jest pilnie konieczna do utrzymywania
 - a) stosunków dyplomatycznych i konsularnych,
 - b) funkcjonowania przedstawicielstwa parlamentu, rządu i administracji federalnej, krajów związkowych i gmin, lub
 - c) funkcjonowania organów konstytucyjnych Federacji i krajów związkowych lub
 - d) funkcjonowania organów Unii Europejskiej i organizacji międzynarodowych;pilna konieczność powinna zostać zweryfikowana i pisemnie poświadczana przez organ zwierzchni lub pracodawcę, lub

3. które w ramach swojej pracy, jako pracownicy przedsiębiorstw transportu lotniczego, okrętowego, kolejowego lub autobusowego albo jako załoga samolotów, statków, pociągów lub autobusów przebywały przez okres krótszy niż 72 godzin w jednym z państw, o których mowa w § 8 ustęp 4, lub które przebywały w tym celu poniżej 48 godzin w kraju związkowym Berlin.

(3) Nie są objęte postanowieniami § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze osoby, które posiadają zaświadczenie lekarskie wraz z aktualnymi wynikami badań laboratoryjnych w języku niemieckim lub angielskim, potwierdzające, że osoby te nie mają oznak świadczących o występowaniu zakażenia koronawirusem SARS-CoV 2. Podstawą zaświadczenia lekarskiego, o którym mowa w powyższym zdaniu pierwszym, musi być badanie na obecność koronawirusa SARS-CoV-2 wykonywane metodami biologii molekularnej przeprowadzone w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie z listy opublikowanej przez Instytut Roberta Kocha; jeżeli badanie zostało przeprowadzone przed wjazdem do Republiki Federalnej Niemiec, to musiało się odbyć maksymalnie 48 godzin przed wjazdem do Republiki Federalnej Niemiec. Zaświadczenie lekarskie, o którym mowa w zdaniach pierwszym i drugim, musi zostać przedłożone właściwemu organowi ds. zdrowia publicznego na jego żądanie niezwłocznie, najpóźniej jednak po upływie 72 godzin, i musi być przechowywane przez co najmniej 14 dni od daty wjazdu. § 8 ustęp 2 pozostaje nienaruszony.

(4) Wykraczając poza przepisy ustępu 1 do 3 w uzasadnionych przypadkach możliwe jest zwolnienie przez właściwy urząd ds. zdrowia publicznego z § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze, o ile okaże się to uzasadnione po rozważeniu wszystkich interesów i aspektów epidemiologicznych. W szczególnie pilnych, indywidualnych przypadkach departament Senatu ds. zdrowia może udzielić zwolnienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym; o fakcie tym informuje właściwy urząd ds. zdrowia publicznego.

(5) Ustępy 1 do 4 stosuje się tylko wówczas, gdy wymienione w nich osoby nie wykazują symptomów wskazujących na zakażenie COVID-19 zgodnie z aktualnymi kryteriami Instytutu Roberta Kocha. Jeżeli w ciągu 14 dni od wjazdu pojawią się objawy wskazujące na chorobę COVID-19 w rozumieniu aktualnych kryteriów Instytutu Roberta Kocha, osoby, o których mowa w ustępach 2 do 4 muszą niezwłocznie poinformować o tym właściwy urząd ds. zdrowia publicznego.

(6) Przepisów § 8 ustęp 2 nie stosuje się do osób, które po wjeździe do kraju związkowego Berlina znajdują się niezwłocznie w miejscu zakwaterowania zapewnionym przez państwo, o ile obowiązki wynikające z § 8 ustęp 2 są realizowane przez inny podmiot. Przy zakwaterowaniu w urzędowej placówce musi być zapewnione przestrzeganie wymogów departamentu Senatu ds. zdrowia i właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego.

§ 10

Centralny Dworzec Autobusowy w Berlinie (ZOB)

Autobusy dalekobieżne kursujące regularnie i okazjonalnie mogą zatrzymywać się w Berlinie wyłącznie na przystanku na Dworcu Centralnym w Berlinie (Zentraler Omnibusbahnhof Berlin ZOB) przy Masurenallee 4-6, 14057 Berlin, w sytuacji, gdy przyjeżdżają z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4. Zarządca Centralnego Dworca Autobusowego w Berlinie (ZOB) jest informowany przez przedsiębiorstwo dalekobieżnego transportu autobusowego o wszelkich odstępstwach od rozkładu jazdy oraz o liczbie pasażerów.

Część IV

Postanowienia końcowe

§ 11

Ograniczenie praw podstawowych

Niniejsze rozporządzenie ogranicza podstawowe prawa obywatelskie - wolność osobistą (art. 2 ustęp 2 zdanie drugie Ustawy Zasadniczej), wolność zgromadzeń (art. 8 ustęp 1 Ustawy Zasadniczej) prawo do swobodnego przemieszczania się (art. 11 ustęp 1 Ustawy Zasadniczej) i nienaruszalność mieszkania (art. 13 Ustawy Zasadniczej).

§ 12

Wykroczenia

(1) Ściganie wykroczeń reguluje § 73 ustęp 1a punkt 24 i ustęp 2 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym oraz Ustawa o wykroczeniach w wersji ogłoszonej dnia 19 lutego 1987 r. (BGBl. I s. 602), ostatnio zmieniona art. 185 rozporządzenia z dnia 19 czerwca 2020 r. (BGBl. I str. 1328), w aktualnie obowiązującej wersji.

(2) Wykroczenia mogą podlegać karze grzywny w wysokości do 25 000 EUR na mocy § 73 ustęp 2 druga część zdania Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym.

(3) Wykroczenia w rozumieniu § 73 ustęp 1a punkt 24 Ustawy o zapobieganiu chorobom zakaźnym dopuszcza się ten, kto działając umyślnie lub przez zaniedbanie

1. wbrew postanowieniom § 1 ustęp 2 zdanie pierwsze nie przestrzega minimalnej odległości 1,5 metra do osób innych niż wymienione w § 1 ustęp 3, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 1 ustęp 2 zdanie drugie, § 5 ustęp 5 zdanie drugie, § 5 ustęp 7 zdanie trzecie, § 5 ustęp 8 zdanie drugie lub § 5 ustęp 9,
- 1a. wbrew postanowieniom § 1 ustęp 4, przebywa w miejscach publicznych razem z innymi osobami niż tam wymienione, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 1 ustęp 5, § 5 ustęp 7 lub § 6,
2. wbrew postanowieniom § 2 ustęp 1, jako osoba odpowiedzialna nie przedkłada na żądanie koncepcji higieny, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 2 ustęp 4, lub nie zapewnia przestrzegania środków ochronnych określonych w koncepcji ochrony i higieny,
3. wbrew postanowieniom § 2 ustęp 2 zdanie czwarte, jako osoba odpowiedzialna nie wywiesza w dobrze widocznym miejscu plakatów informacyjnych z zasadami zachowania odległości i higieny, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 2 ustęp 4,
4. wbrew postanowieniom § 3 ustęp 1, 2 lub 4, jako osoba odpowiedzialna nie prowadzi rejestru obecności, nie przechowuje go przez okres czterech tygodni, na żądanie właściwego organu nie

- udostępnia, nie wydaje go, lub nie zapewnia dostępu do niego w inny stosowny sposób, nie kasuje ani nie usuwa rejestru po upływie okresu przechowywania lub nie odmawia dostępu lub dalszego pobytu obecnym osobom, które przekazały niekompletne lub oczywiście nieprawdziwe informacje zgodnie z § 3 ustęp 2 zdanie pierwsze, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 3 ustęp 5,
5. wbrew postanowieniom § 3 ustęp 3, nie dostarcza pełnych lub zgodnych z prawdą informacji, o których mowa w § 3 ustęp 2 zdanie pierwsze, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 3 ustęp 5,
 6. wbrew postanowieniom § 4 ustęp 1 punkty od pierwszego do ósmego, pierwsza część zdania z punktu dziewiątego, punkty dziesiąty i jedenasty lub ustęp 1a zdanie drugie nie nosi osłony ust i nosa, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 4 ustęp 4 i 5,
 7. wbrew postanowieniom § 4 ustęp 2 zdanie pierwsze lub zdanie trzecie nie nosi osłony ust i nosa, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 4 ustęp 2 zdanie drugie lub ustęp 4,
 8. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 1 uczestniczy we wspólnych śpiewach w pomieszczeniach zamkniętych, nie przestrzegając standardów higieny i ochrony przed zakażeniami z ramowej koncepcji higieny ustanowionej przez departament Senatu ds. kultury, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 5 ustęp 1 zdanie drugie,
 9. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 2, jako osoba organizująca spotkanie nie sporządza koncepcji ochrony i higieny lub nie przedkłada jej na żądanie organu prowadzącego spotkanie
 10. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 2, jako osoba prowadząca spotkanie nie zapewnia, by podczas spotkania przestrzegana była koncepcja ochrony i higieny,
 11. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 5, jako odpowiedzialny organizator imprezy nie zapewnia przestrzegania zasad dotyczących higieny i odległości,
 12. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 6, jako odpowiedzialny zarządca lokalu gastronomicznego lub baru, nie zapewnia przestrzegania przepisów higieny i zasad dotyczących zachowania odległości,
 13. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 7 zdanie pierwsze, nie uprawia sportu bezkontaktowo, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 5 ustęp 7 zdanie drugie litery a) do g),
 14. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 8 zdanie pierwsze, przeprowadza zawody nie mając koncepcji użytkowania i higieny danej federacji sportowej lub nie przestrzegając jej zasad,
 15. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 9, jako odpowiedzialny zarządca pływalni, basenu odkrytego lub basenu plażowego, otwiera je bez zgody właściwego organu ds. zdrowia publicznego,
 16. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie pierwsze, korzysta z usług seksualnych wykonywanych blisko twarzy,
 17. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie trzecie używa pojazdów przeznaczonych do uprawiania prostytucji.
 18. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie czwarte organizuje lub prowadzi imprezy związane z prostytucją,
 19. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie drugie, prowadzi, organizuje lub wykonuje działalność gospodarczą w zakresie prostytucji w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek, w ramach której oferowane są usługi seksualne, wykonywane blisko twarzy,
 20. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie piąte, jako osoba świadcząca usługi, o których mowa w § 5 ustęp 11 zdanie pierwsze, lub jako prowadzący działalność gospodarczą w zakresie

prostytacji w rozumieniu Ustawy o ochronie prostytutek, nie przedkłada na żądanie koncepcji higieny.

21. wbrew postanowieniom § 5 ustęp 11 zdanie szóste, jako podmiot prowadzący działalność w zakresie prostytucji oferuje usługi, o których mowa w § 5 ustęp 11 zdanie pierwsze, nie tylko po uzgodnieniu terminu i nie tylko pojedynczym osobom,
22. wbrew postanowieniom § 6 ustęp 1, jako osoba odpowiedzialna za imprezę plenerową nie zapewnia przestrzegania dopuszczalnej liczby uczestników, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 6 ustęp 3,
23. wbrew postanowieniom § 6 ustęp 2, jako osoba odpowiedzialna za imprezę w pomieszczeniach zamkniętych nie zapewnia przestrzegania dopuszczalnej liczby uczestników, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 6 ustęp 3,
24. wbrew postanowieniom § 6 ustęp 4 zdanie pierwsze, jako osoba odpowiedzialna za prywatne imprezy lub prywatne zgromadzenia odbywające się na wolnym powietrzu, nie zapewnia przestrzegania dopuszczalnej liczby uczestników,
25. wbrew postanowieniom § 6 ustęp 4 zdanie pierwsze, jako osoba odpowiedzialna za imprezy lub zgromadzenia o charakterze prywatnym odbywające się w pomieszczeniach zamkniętych, organizuje prywatne imprezy lub prywatne zgromadzenia z osobami innymi niż wymienione,
26. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 1, jako odpowiedzialny zarządca otwiera dla odwiedzających lokal taneczny lub podobny obiekt mieszczący się w pomieszczeniach zamkniętych,
27. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 2 zdanie pierwsze, jako odpowiedzialny zarządca otwiera dla odwiedzających lokal gastronomiczny prowadzący dyskotekę i podobne przedsiębiorstwo mieszczące się w pomieszczeniach zamkniętych, w którym nie jest wyłącznie oferowana żywność i napoje do spożycia na terenie lokalu, do odbioru osobistego lub przeznaczone do dostawy,
28. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 2 zdanie trzecie, jako odpowiedzialny zarządca lokalu gastronomicznego przeprowadza imprezy taneczne w pomieszczeniach zamkniętych,
29. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 3, jako odpowiedzialny zarządca otwiera sauny, łaźnie parowe lub podobne obiekty, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 7 ustęp 3 zdanie trzecie,
30. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 3, jako odpowiedzialny zarządca wykonuje naparzenie w suchych saunach,
31. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 4, jako odpowiedzialny zarządca lokalu gastronomicznego nie zamyka go w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego,
32. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 5, jako odpowiedzialny zarządca punktu sprzedaży nie zamyka go w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego lub oferuje towary inne niż dozwolone,
33. wbrew postanowieniom § 7 ustęp 6, serwuje, wydaje lub sprzedaje napoje alkoholowe w godzinach od 23.00 do 6.00 dnia następnego,
34. (skreślone)
35. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze, jako osoba wjeżdżająca lub powracająca z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4, nie udaje się niezwłocznie po wjeździe bezpośrednio do własnego domu lub innego odpowiedniego miejsca zakwaterowania, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 9 ustęp 1 do 4,

36. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 1 zdanie pierwsze, jako osoba wjeżdżająca lub powracająca z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4 nie pozostaje w izolacji przez okres 14 dni po wjeździe, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 9 ustęp 1 do 4,
37. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 1 zdanie drugie, jako osoba wjeżdżająca lub powracająca z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4, w okresie izolacji przyjmuje wizyty osób, które nie należą do jej gospodarstwa domowego,
38. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 1 zdanie drugie, odwiedza osobę podlegającą obowiązkowi pozostania w izolacji, o którym mowa w art. 8 ustęp 1 zdanie pierwsze,
39. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 2 zdanie pierwsze, jako osoba wjeżdżająca lub powracająca z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4, nie kontaktuje się niezwłocznie z właściwym urzędem ds. zdrowia publicznego wskazując na spoczywający na niej obowiązek pozostania w izolacji, o którym mowa w § 8 ustęp 1, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 9 ustęp 6,
40. wbrew postanowieniom § 8 ustęp 2 zdanie drugie, jako osoba wjeżdżająca lub powracająca z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4, nie powiadomi niezwłocznie właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego o występowaniu oznak choroby, które w świetle aktualnie obowiązujących kryteriów Instytutu Roberta Kocha wskazują na chorobę COVID-19, a nie występuje żaden wyjątek określony w § 9 ustęp 6,
41. wbrew postanowieniom § 9 ustęp 5 zdanie drugie, w przypadku wystąpienia w ciągu 14 dni od wjazdu objawów, które w świetle aktualnie obowiązujących kryteriów Instytutu Roberta Kocha wskazują na chorobę COVID-19, niezwłocznie nie poinformuje właściwego urzędu ds. zdrowia publicznego,
42. wbrew postanowieniom § 10 zdanie pierwsze, jako podmiot prowadzący przedsiębiorstwo dalekobieżnego transportu autobusowego lub jako osoba kierująca autobusem dalekobieżnym w Berlinie, nie korzysta wyłącznie z przystanku na Centralnym Dworcu Autobusowym w Berlinie (ZOB) przy Masurenallee 4-6, 14057 Berlin, w sytuacji, gdy autobus przybywa z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4,
43. wbrew postanowieniom § 10 zdanie drugie, jako podmiot prowadzący przedsiębiorstwo dalekobieżnego transportu autobusowego lub jako osoba kierująca dalekobieżnym autobusem przewozi do Berlina pasażerów z obszaru ryzyka, o którym mowa w § 8 ustęp 4 i nie informuje zarządcy Centralnego Dworca Autobusowego w Berlinie (ZOB) o odstępstwie od rozkładu jazdy lub o liczbie pasażerów.

§ 13

Wejście w życie, wygaśnięcie

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń Berlina; wygasa ono z końcem dnia 31 grudnia 2020 r. § 7 ustępy 4 do 6 wygasają z końcem dnia 31 października 2020 r.

(2) Wraz z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia wygasa Rozporządzenie w sprawie środków niezbędnych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 z dnia 22 marca 2020 r. ogłoszone dnia 22 marca 2020 r. zgodnie z § 2 ustęp 1 Ustawy o ogłaszaniu ustaw i rozporządzeń z

dnia 29 stycznia 1953 r. (GVBl. str. 106), ostatnio zmienionej art. V ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. (GVBl. str. 794), następnie opublikowane w Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń Berlina (GVBl. str. 220), ostatnio zmienione rozporządzeniem z dnia 16 czerwca 2020 r. (GVBl. str. 557); do postępowań wszczętych do tego momentu na podstawie Rozporządzenia w sprawie środków niezbędnych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2 w wersji obowiązującej w momencie popełnienia danego wykroczenia nadal stosuje się Rozporządzenie w sprawie środków niezbędnych do zapobiegania rozprzestrzenianiu się wirusa SARS-CoV-2.

(3) Wraz z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia wygasa Rozporządzenie o zakazie imprez masowych z dnia 21 kwietnia 2020 r. ogłoszone w dniu 21 kwietnia 2020 r. zgodnie z § 2 ustęp 1 Ustawy o ogłaszaniu ustaw i rozporządzeń, następnie opublikowane w Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń Berlina (GVBl. str. 269), ostatnio zmienione rozporządzeniem z dnia 28 maja 2020 r. ogłoszonym również w dniu 29 maja 2020 r. zgodnie z § 2 ustęp 1 Ustawy o ogłaszaniu ustaw i rozporządzeń, następnie opublikowane w Dzienniku Ustaw i Rozporządzeń Berlina (GVBl. str. 518).

Berlin, dnia 20 października 2020 r.

Senat Berlina

Michael Müller

Burmistrz Rządzący

Dilek Kalayci

Senator ds. Zdrowia, Opieki i
Równouprawnienia